

Lukas 9 : 57 – 62

Achter Jezus aan. Hoe doe je dat?

Lezen: Lukas 9 : 43b - 62

Tekst: Lukas 9 : 57 - 62

Zingen: Opwekking 640 (intochtslied)

Zingen: Psalm 27 : 1 en 6

Zingen: Psalm 121 : 1 en 4 (na filmpje)

Zingen: Opwekking 688(na lezing)

Zingen: Psalm 17 : 3(na de verkondiging)

Zingen: Jezus liefde voor mij (Sela; na de collecte)

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

Zou je Jezus wel volgen?

Jezus volgen. Daar gaat het over vanmorgen. Het heet vandaag de dag: discipelschap. Daar bestaan trainingen voor, er worden mensen voor opgeleid.

Die dan ook zelf weer hun discipelen, volgelingen, voor Christus moeten winnen. Ze doen dat door te laten zien wat Christus voor hen persoonlijk gedaan heeft. Vaak delen de beste

onderwijzers vanuit hun eigen levenservaring en getuigen zij van de geestelijke reis die zij zelf al hebben afgelegd.

Discipelschap is het uitrusten van de Christen met Gods Woord, gebed, onderwijs, aanbidding, bemoediging en dienstbaarheid.

De belangstelling hiervoor groeit. Het doet vermoeden, dat het volgen van Jezus populair is.

Blijft dat zo, als je de tekst leest? Zit er niet iets onbegrijpelijks in de reacties van de Here Jezus? Het is schokkend wat je

leest. **Iemand** biedt zich spontaan aan: “Ik zal u volgen,

waarheen U ook gaat”. Kun je het mooier krijgen? Hoe vaak

hoor je nog zoiets? Als iemand zich meldt om belijdenis te

doen, is het feest in de kerkenraad. Het gebeurt meer dat

mensen afhaken. Dan ben je extra blij als nieuwe gelovigen

zich melden. Dat afhaken, gebeurde vroeger ook. Er waren al

heel wat mensen bij Jezus weg gelopen (Johannes 6 : 66). Die

moet dan wel heel blij zijn met de man die hem wil volgen.

Gelukkig ook eens iemand die wél achter Hem aan wil gaan.

Maar het is of Jezus de boot af houdt.

Het tweede gesprekje roept heel veel onbegrip op. Jezus vraagt een man om Hem te volgen. De man wil dat wel. Maar zijn vader, die wil hij wel eerst begraven. Of dat mag? Het lijkt een redelijk verzoek. Tuurlijk zal Jezus hem dat gunnen. Nou dat valt tegen. Het antwoord van Jezus, is niet te begrijpen. “Laat de doden hun doden begraven, maar ga jij op weg om het koninkrijk van God te verkondigen”. Hoe kán Jezus dit zeggen? Dat is wel het meest grove woord uit de evangeliën genoemd. Het klinkt als een afwijzing: nee, de man moet nu direct volgen en krijgt niet een dag verlof om zijn vader de laatste eer te bewijzen met zijn begrafenis.

Dan het derde gesprekje: iemand wil Jezus volgen, maar dan moet hij wel de kans krijgen afscheid te nemen van zijn familie. Dat klinkt niet gek. Als je ervoor tekent om met Christus op reis te gaan, ligt een afscheid van ouders en vrouw en kinderen voor de hand. Wil je het antwoord van Jezus nog weten? “Wie de hand aan de ploeg slaat en achterom blijft kijken, is niet geschikt voor Gods rijk”. Niet achterom kijken naar je familie dus. Drie antwoorden, die vreemd aandoen. Je zou toch ter

plekke weglopen. Dit klinkt zo afwijzend. De slechtste reclame die je bedenken kunt voor het discipelschap. Als Jezus echt mensen achter zich wil krijgen, zal Hij het anders aan moeten pakken. Wie van ons wil nog Jezus volgen?

Jezus volgen: een vreemde gast zijn

Een volgeling meldt zich. Spontaan. Ik zal u volgen. Waarheen u ook gaat. Wat de man in Jezus gezien heeft? Hij zal een klik gehad hebben met de Here. Hij is enthousiast van Jezus. Hij wil maar één ding: achter Hem aan, elke dag in zijn gevolg zijn. Je kunt je er wel iets bij bedenken. Jezus is de mooiste Man van de hele wereld geweest. Dan bedoel ik: de Man met het mooiste karakter, de Man met het grootste hart, de Man met stralende ogen vol liefde, de Man van het gave Woord, zijn prachtige wijsheid. Daar moet je wel van onder de indruk zijn. Bij Hem in de buurt kon je een gelukkig mens worden. Daarom die vraag, of eigenlijk meer die mededeling: “Ik zal U volgen waarheen u ook gaat”. Daar kijk je niet raar van op. Het moet Jezus goed doen. Jezus zal wel zeggen: “Man, wat ben ik daar

nou blij mee. Ik dacht dat helemaal afgelopen was met de belangstelling, maar jij maakt mijn hart warm”. Maar Jezus zegt dat niet. Hij zegt: “De vossen hebben holen, de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon kan zijn hoofd nergens te ruste leggen”. Net of Jezus de rem zet op de spontaniteit van de man. Jezus had het anders kunnen doen. En ik denk -eerlijk gezegd- dat ik het anders had gedaan. Hartelijker. Royaler. Maar Jezus kán niet anders. Bedenk dat Hij onderweg is. Daar begint de tekst mee. Op reis naar Jeruzalem. Bedenk wat Hem daar te wachten staat. De Mensenzoon zal worden overgeleverd aan de mensen. Zijn reis is een lijdensweg. Het zal zwaar worden. Hij heeft het daar over gehad, vers 44 en 45. **En** nu zegt die man: ik wil met U meegaan, waar u ook heen gaat. Ruimer kan het niet. Dat betekent ook: als Jezus op zijn lijdensweg gaat, zal hij meegaan. Wie Jezus volgt, zal het moeilijk krijgen. En dan is Jezus zo eerlijk, dat Hij het zegt. Hij maakt het niet mooier dan het is. Het is op die weg achter Jezus aan zwaar! Daarom een rem op de spontaniteit van die man. Als de Here Jezus het mooier voorstelt, is Hij een

leugenaar. En dát is Hij dus niet! Alleen dáárom al zou je Hem moeten navolgen. Hij is die schitterende Man, waar je van op aan kunt. Je kunt Hem blindelings vertrouwen. Daar hebben we behoefte aan. Iemand aan wie je niet hoeft te twijfelen. Fijn als je voor God wilt gaan, maar Jezus maakt er geen misbruik van, door jouw fijne gevoelens op te pompen, mee te gaan in de flow, en net te doen of het allemaal heel leuk is als je gelooft. Dat is nep. Daar doet Jezus niet aan mee. Hij vertelt vanmorgen in alle nuchterheid de waarheid. Er is voor Jezus geen plek op aarde. Hij is onderweg. Waarheen? Naar Jeruzalem, zeiden we net. Dat is ook zo. Maar vers 51 zegt het anders: de tijd naderde dat Jezus van de aarde zou worden opgenomen. Jezus reist naar een plek ver vooruit. Hij zal naar de hemel omhoog varen. Dan is Hij niet meer op aarde. In dat teken staat zijn reis naar Jeruzalem. Hij maakt ons duidelijk in de tekst, dat zijn thuis niet op deze aarde is. De vossen hebben holen, de vogels hebben nesten. Het is bij deze beesten anders dan bij huisdieren. De koe, het schaap. Die hebben een stal, een plek door mensen voor hen gebouwd, waar ze door

mensen worden verzorgd. De vos en de vogel hebben die zorg niet. Ze moeten leven bij wat voor handen is. Er is geen plekje voor ze gereserveerd, geen hol of nest gebouwd. Daar vergelijkt Jezus zich mee. Geen plek om te slapen. Geen thuis. Hij moest leven van wat Hem als gast werd aangeboden. In een Samaritaans dorp moest Hij ervaren, dat er voor Hem geen bed and breakfast was. Zijn plek was die van een vreemdeling, zonder vaste woon- of verblijfplaats. Als Hij ergens slaapt is Hij maar te gast. Afhankelijk van wat mensen deze vreemdeling aanbieden. Geen eigen plek om zijn vermoeide hoofd neer te leggen. Het was elke dag maar weer een vraag: waar slaap ik vannacht? Minder dan de vossen en de vogels. Wil je met deze Man mee. In zijn gevolg? Dat maakt jou tot een vreemdeling. Al heb je een huis gekocht. Een vaste woon- en verblijfplaats. Je kunt nog een vreemdeling zijn. Een jonge broeder die een huis had gekocht, vertelde dat aan zijn collega's. En, zei hij erbij, "mijn vriendin en ik gaan daar niet samenwonen, voor we getrouwd zijn. Dat doe ik als christen niet". Dan zitten ze je wel even gek aan te kijken. Wat een vreemde gast. Dat is toch niet

van deze tijd. Navolgen van Christus, kan erger worden: vervolging. Dat wij daar weinig van voelen, is niet normaal. Er zijn landen waar het levensgevaarlijk is om te geloven. Als daar jonge mensen zich melden bij de gemeente, kun je je voorstellen dat de voorganger zegt: zullen we eerst eens een eerlijk gesprek hebben? Weet je wel, hoe het is om met Jezus onderweg te zijn? Jezus ziet graag volgelingen. Er zal vreugde zijn in de hemel over elke nieuwe volgeling. Maar ga er niet met een gestrekt been van ongeremde spontaniteit in. Dat zou een grote teleurstelling worden.

Jezus volgen: evangelie verkondigen

De tweede man vraagt of hij eerst zijn vader mag begraven. Jezus' antwoord klinkt hard, schokkend: Laat de doden hun doden begraven, maar ga jij op weg om het koninkrijk van God te verkondigen. Wat hoort u erin? Veel uitleggers denken dat Jezus hem voor een onmogelijke keus stelt: óf je vader begraven, óf mij volgen. Het één of het ander. Misschien dacht u dat Jezus het verzoek van de man weigert. Onbegrijpelijk,

onfatsoenlijk. Het begraven van een vader, of een familielid stond hoog aangeschreven in de tijd van Jezus. Net als nu. Voor een begrafenis van naaste familie geeft de werkgever een vrije dag, of soms meerdere vrije dagen. Als hij die niet geeft is hij een slechte baas, een ongevoelige bruto. Moeten we dit nu van Jezus zeggen? Laat de doden hun doden begraven. Raar gezegd. Hoe kan de ene dode, de andere dode begraven. Er is iets met dit zinnetje. Het gaat over mensen die geestelijk dood zijn. Zij die Jezus niet volgen, die niks met God hebben, de ongelovigen. Die ook niet verder kijken dan de dood. Na de dood is niks. Met de dood is het over en uit. De doden begraven hun doden. Daar heeft de dood het eerste en het laatste woord. Dan past het lied van Mieke Telkamp:

Waarheen leidt de weg die wij moeten gaan?

Waarvoor zijn we hier op aard?

Wie weet wat er is als wij moeten gaan?

Hoelang duurt nog de nacht?

Dat past bij doden die hun doden begraven, er is geen uitzicht, geen troost! Want ja, is er nog wel iets, er is nog wel een

plaatsje vrij, als je door iemand wordt gehaald...maar ja wie weet wat er is, als je wordt gehaald. De tekst is net zo bleek als de melodie aandoenlijk is. Nou zegt Jezus tegen die man: volg mij. Wat zegt Hij hiermee? Man, ga niet je dode vader begraven zoals de doden doen he! Jij moet dat anders doen. Ga heen (zo staat het er eigenlijk; er is vertaald: ga op weg...maar je moet lezen: ga heen). **Ga** heen...naar je familie, naar de begrafenis. om het koninkrijk van God te verkondigen Dit woord van Jezus staat bol van evangelie. Koninkrijk van God verkondigen...dat gaat over God die leeft, en over Jezus die van zichzelf heeft gezegd dat Hij het leven is. Het koninkrijk van God...daar heeft het leven het eerste en het laatste woord, daar is men de dood voorbij. Dát moet die man nu gaan vertellen. Evangeliseren bij een begrafenis, wát een moment, wát een mogelijkheid. Bij die gelegenheid waar iedereen snakt naar een goed woord, naar troost, uitzicht en bemoediging, wat een zwaar werk voor de spreker, maar wat een heerlijk werk voor wie burger is van Gods rijk. Wat wordt nu die schokkende tekst een schitterende tekst. Wat is dit ineens een woord om lief te hebben en te

koesteren. Wat krijgt die man een geweldige opdracht, als volgeling van Jezus. Toe maar man, ga naar huis, vertel dat er meer is dan dood. Want het koninkrijk van God is onder ons gekomen. Ik als volger van Jezus, heb je iets moois te zeggen. En denk dus nu alstublieft niet, dat Jezus deze man verboden heeft om zijn vader te begraven. Zoals ik dat tot voor enkele dagen geleden steeds dacht, en ik zat er mee in mijn maag. Het was een onmogelijke tekst. Maar wat een ontdekking. Het is een machtige tekst. Wil jij volgeling zijn van Jezus? Leef je leven in Gods rijk! Waar de Opgestane Heer (ook dat ging gebeuren in Jeruzalem...) de levensvorst is. Ons zijn levenswoord in handen gaf. Om te delen. Te troosten.

Jezus volgen: radicale overgave

Het derde gesprekje. Heer ik wil U wel volgen, maar op mijn tijd. Ik moet eerst naar mijn familie, afscheid nemen. Logisch. Bijbels ook. God heeft familiebanden geschapen. In een gezin horen mensen op bijzondere manier bij elkaar. Je bent door God aan elkaar gehecht door de bloedband. Zo'n band

verbreek je niet zomaar, je gaat voor elkaar, laat elkaar niet zomaar in de steek. En dus, als je uit huis gaat, is het minste wat je doet: afscheid nemen. Het antwoord van Jezus is verbazend. Het lijkt of Hij hier niet achter staat. Heeft Hij dan geen gevoel voor relaties? Is Hij zelf opgegroeid in een gezin, waarin die band niet sterk gevoeld werd? Zijn broers hadden toch ook niks met zijn missie? Die hebben Hem er wel om bespot. Heeft Hij schade opgelopen in zijn jeugd? Kun je Hem nu een beetje begrijpen? Jezus zegt zelf iets anders. Hij meet de man af naar de maat van Gods nieuwe rijk. Hij zegt: “wie bij het ploegen achterom blijft kijken is niet geschikt voor het koninkrijk van God”. **Blijft** kijken...tuurlijk kijkt een ploeger wel eens even achterom. Maar hij blijft dat niet doen. Wie in de achteruitkijkspiegel **blijft** kijken als hij auto rijdt, krijgt grote ongelukken. Wat zegt Jezus hier mee. Mag de man geen afscheid nemen? Dat staat er niet. Jezus stemt toe: ga maar gauw. Maar, pas op: als je straks je familie om de hals hangt kán het zijn, dat je bij hen blijft! Dan heb je het zo goed, dat je Jezus vergeet. Je zít Hem niet meer. Dáarom roept Hij op:

vooruit kijken. Wát ziet die man dan? Wíe ziet hij dan? Jezus!
Jezus volgen...dan is je focus op Hém. Je houdt Hém in het oog. Hij stempelt je leven. Dat loopt scheef, als je achterom blijft kijken. **Je** hangt nog zo aan...het genieten van het leven.

Dat is een kreet die je nu op kaartjes en social media voorbij ziet komen. Het zegt:

Durf jij alles aan God over te geven en jouw leven volledig in Zijn handen te leggen?

13,14Ik wil eerst nog wat genieten van mijn jonge jaren, later ga ik wel meer doen aan mijn geloof...ik moet nu eerst mijn zaken op orde hebben, mijn carrière is toch ook belangrijk, ik moet mijn gezin onderhouden...daar kun je zo in op gaan, dat je het zicht op Jezus kwijt bent...na een poosje kom je er achter: he, ik geloof dat ik niet meer geloof. Jezus zegt: kijk vooruit. Daar loop ik. De weg die Ik ga, de afslag die ik neem. Dát maakt je geschikt voor Gods rijk. Ook als je de hele gewone dingen van alle dag doet. De hand aan de ploeg slaan...flink aan de slag, met wat je moet doen. Voor je dat doet: heb je al vooruit gekeken, heb je al contact gehad met Jezus? Gebeden? Heb je al bedacht hoe je werk al werkend voor Jezus wilt gaan? Hij is de Koning van jouw leven. Dán ben je geschikt voor Gods rijk!
Waarom zou je Jezus volgen? **Nou**, omdat Hij het is, die jouw

leven zin geeft. De leegte weg neemt. Je leven opvult met de rijkdom van een leven met en voor God. Nieuw leven. Daar ging Hij voor. Naar Jeruzalem. Om te lijden. En op te staan. Laten we Hém volgen. Dan trek je rechte voren. Je loopt op rechte sporen. En je komt uit waar Hij je hebben wil: in het volmaakte nieuwe rijk van God. Amen.